

[Lysholt Hansen.]

huset. Hvis det er rigtigt, at det er sket så hurtigt, så ligger deri et klart bevis for det, som også fremgår af kommissionsdomstolens beretning: at ministeren havde bundet sig og bundet sig totalt til udelukkende at vælge Rasmussen & Schiøtz.

Må jeg i den forbindelse sige til hr. Niels Helveg Petersen, der sagde, at der ikke var ført bevis for, at der kunne leveres et hus til en billigere pris til den rette tid: jo, det er der. Nørrebro's Industrigård var netop den ejendom, som finansminister Poul Møller afviste Brøndbyernes borgmester med, fordi, som finansministeren sagde, vi er allerede klar over, hvad der skal bruges. Det har finansministeren klart sagt. Det var den ejendom, der siden er solgt for — hvis ikke jeg er galt orienteret, og det tror jeg ikke — ca. 20 mill. kr. med 17.000 m² mod 11.000 m², som vi nu skal give 24 mill. kr. for. Jeg har altså ført sandhedsbevis for, at der i virkeligheden er tale om, at staten her kommer til at betale ca. 5-6 mill. kr. mere, end nødvendigt var, for et lokale, som kunne være færdigt til tiden. Og det var det lokale, som altså en storbank i denne by kunne anvende til et tilsvarende formål. Så kunne staten også have gjort det; altså kunne vi have skaffet de fornødne lokaler.

Jeg vil gerne have lov til at sige til statsministeren, at jeg er meget forbavset over, at statsministeren kan sige, at spørgsmålet om erstatning kun var et teoretisk spørgsmål, et så teoretisk spørgsmål, at han ikke fandt, at der var grund til at meddele det til finansudvalget. Jeg har ellers ikke brugt at henvise til beretningen, men jeg vil gerne gøre det nu, for det kan statsministeren da vist ikke rigtig mene. Ikke alene statsministeren, men også flere af ordførerne har henvist til, at kammeradvokaten ikke delte den opfattelse, at der var erstatningspligt. Jeg beder om, at man læser beretningen side 121, hvoraf det klart fremgår, at landsretssagfører Forsberg-Madsen mente, at staten kunne pådrage sig et erstatningskrav, hvis finansudvalget afslog at give bevilling. Det står der ganske klart. Kammeradvokaten, som altså er den instans, vi herinde altid spørger, siger ganske klart, at der kan blive tale om at pådrage sig et erstatningsansvar, og når det er tilfældet, kan jeg ikke tro, at hverken statsministeren eller boligministeren kan

lægge navn til, at en sådan meddelelse ikke tilgår det finansudvalg, som skal træffe afgørelsen i sagen. Derfor sagde jeg — og det er rigtigt — at de fejlagtige oplysninger, der er givet os, og de oplysninger, vi ikke har fået, det er dem, der har gjort os utrygge og har bevirket, at vi ikke kunne tage stilling til denne sag, sådan som vi helst havde gjort det, nemlig ved at stemme for. Vi måtte undlade at stemme, fordi der var givet fejlagtige oplysninger.

Dernæst vil jeg gerne have lov til at sige, at det er jo heller ikke bare en påstand, jeg slynger ud i luften, at der er givet fejlagtige oplysninger; det vil jeg gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, som måske også har læst papirerne, for der står i et aktstykke fra finansministeren af 2. oktober opremset 6 punkter, hvor boligministeren direkte skriver til os i finansudvalget, at han beklager, at han på disse 6 punkter har givet direkte forkerte oplysninger. Og når man direkte giver forkerte oplysninger, så er spørgsmålet, om dette ting kan være tjent med det, og så er spørgsmålet, om man ikke bør afveje, om disse fejlagtige oplysninger kan medføre, at et ansvar må gøres gældende.

Med hensyn til spørgsmålet, som også er berørt af ministrene og af andre, om man var bundet, må jeg måske lige have lov at gøre opmærksom på, at firmaet Rasmussen & Schiøtz ifølge et billede i Politiken var i fuld gang med at grave ude i Birkerød, inden sagen var færdigbehandlet i finansudvalget. Hvis man så ikke var bundet, forstår jeg ikke, hvordan man kan bindes.

Jeg vil også gerne have lov til at sige til hr. Langkilde, som er politiassessor, at jeg kan ikke forstå, at hr. Langkilde kan mene, at ministeren ikke skulle undersøge, om oplysningerne om en nøje økonomisk-teknisk undersøgelse var rigtige. Det må dog være rigtigt, at ministeren, som afleverer besked om, at disse nøje teknisk-økonomiske undersøgelser er foretaget, virkelig er sikker på, at de er foretaget, inden han giver os i finansudvalget denne oplysning, som vi naturligvis må bygge på.

Jeg vil gerne sige også til hr. Ib Thyregod, at denne beretning kan ikke, som hr. Ib Thyregod ville mene, gyde ro over sagen. Det kan ikke være tilfældet.

Jeg vil gerne slutte med for mit vedkommende at sige, at regeringen og statsmini-